

Odolenovice

Odolenovice (680 m), kostel, škola a pošta byly v Krásném Údolí, železniční stanice v Toužimi.

O vlastnických poměrech v Odolenovicích v době od počátku 17. století informují toužimské archiválie, zejména obsáhlá pozemková kniha se záznamy od roku 1609 a listiny, které v jednom případě sahají až do roku 1562 a jsou převzaty ze starší „Úřední knihy“.

Stav obyvatelstva Odolenovic v období následujícím po třicetileté válce byl nejdříve zaznamenán v seznamu obyvatel z ledna roku 1658, který poskytuje některé závěry o pohybu populace. Ta čítala 13 otců, 13 matek, žádného vdovce a vdovu, 26 synů, 38 dcer, celkem 90 obyvatel.

Odolenovice měly vodovod, který si vyžádal vynaložené náklady 33.000 Kč. Vodojem měl kapacitu 500 hektolitřů. Tento vodovod byl postaven roku 1907.

V malé kruhové vesničce se již kolem roku 1839 začíná namísto staré hrázděné stavby užívat omítnutá cihlová stavba a velký kamenný dům. (Lerch č. p. 10 – „U Vietn“, letopočet 1839 nad vjezdovou bránou.) Jedna starobylá stavební technika u roubených staveb (haraburdovna) s vyčnívající pavlačí je ještě zachována u starých malých domků. Číslo popisné 14, zvané u Schiebecka, bývalo dříve stělnicí, naproti okresní silnice do Přílez se nacházela chráněná studna. Železný kříž na návsi je nápisem na vysokém žulovém podstavci datován k roku 1860.

Odolenovice jsou rodištěm rolnického vůdce, 18. listopadu 1862 narozeného Erdmanna Spiese, který se jako delegát Zemské kulturní rady, okresní přednosta, poslanec zemského sněmu a říšské rady, naposledy coby senátor, zasloužil o okres Teplá a okolí.

Podle ústního podání patřily Odolenovice, ve 12. století sídlo jakéhosi rytíře z Odolenovic, pravděpodobně vazala velmože Jiřího z Milevska, tomuto poslednímu veliteli hradu Toužim, takzvané zemské bráně do Čech. Ten věnoval svůj hrad a půdu premonstrátskému klášteru v Milevsku založeném roku 1187. Od těch dob vesnice, patřící do vlastnictví kláštera v Milevsku, podléhala proboštví v Toužimi až do zástavy císařem Zikmundem v roce 1437. Od té doby až do 19. století zůstávají Odolenovice majetkovou součástí panství Toužim. Rok 1848 přinesl svobodu také Odolenovickým a zbavil je nedůstojných okovů.

Některé české názvy polí upomínají na slovanské osídlení, naproti tomu další označení polí jsou německá. Také stojí za zmínku tzv. Vinný vrch, znamená, že dříve převládalo mírnější klima a byl učiněn pokus nebo provozováno vinařství.

V roce 1847 čítala vesnice 23 domů se 130 obyvateli, tenkrát k Odolenovicím náležela v chloumeckém lesním revíru Antonem Liewaldem z Vejprt roku 1791 zřízená, až do jeho smrti v roce 1819 s úspěchem provozovaná, později ale upadající, Vitriolka - výrobní kyseliny sírové a lučavky, jako č. p. 22. Naposledy čítalo místo 22 domů a 119 obyvatel, většinou sedláků, všichni Němci a katolíci. Provozovali výhradně zemědělství a pastevectví. Odolenovice mají základní rozlohu 295 ha a patřily farou, školou a poštou do Krásného Údolí, se kterým měly spojit svou místní historii od udělení městských práv a založení v roce 1488, k čemuž však nikdy nedošlo.